

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 20 december 2012****tot beëindiging van de antisubsidieprocedure betreffende de invoer van bio-ethanol van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika en tot beëindiging van de bij Verordening (EU) nr. 771/2012 ingestelde registratie van die invoer**

(2012/825/EU)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 597/2009 van de Raad van 11 juni 2009 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid van de Europese Gemeenschap zijn ⁽¹⁾ ("de basisverordening"), en met name de artikelen 14 en 15,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE**1.1. INLEIDING VAN DE PROCEDURE**

- (1) Op 25 november 2011 heeft de Europese Commissie ("de Commissie") met een bericht in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽²⁾ de inleiding van een antisubsidieprocedure ("de AS-procedure" of "de procedure") betreffende de invoer in de Unie van bio-ethanol van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika ("de VS" of "het betrokken land") aangekondigd.
- (2) Diezelfde dag heeft de Commissie met een bericht in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽³⁾ de inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer in de Unie van bio-ethanol van oorsprong uit de VS aangekondigd en in dat verband een afzonderlijk onderzoek geopend ("de AD-procedure").
- (3) De AS-procedure werd ingeleid naar aanleiding van een klacht die op 12 oktober 2011 was ingediend door ePURE, de Europese vereniging van producenten van hernieuwbaar ethanol ("de klager"), namens producenten die meer dan 25 % van de totale productie van bio-ethanol in de Unie voor hun rekening nemen. Het bij die klacht gevoegde voorlopige bewijsmateriaal over subsidiëring van het genoemde product en de aanmerkelijke schade als gevolg daarvan werd voldoende geacht om een onderzoek te openen.
- (4) Voorafgaand aan de inleiding van de AS-procedure heeft de Commissie overeenkomstig artikel 10, lid 7, van de basisverordening de autoriteiten van de VS ervan in kennis gesteld dat zij een met bewijsmateriaal gestaafde klacht had ontvangen dat bio-ethanol van oorsprong uit de VS met subsidiëring werd ingevoerd en dat de bedrijfstak van de Unie hierdoor aanmerkelijke schade leed. De autoriteiten van de VS werden voor overleg uitgenodigd om de situatie ten aanzien van de inhoud van de klacht op te helderen en om overeenstemming te

bereiken over een oplossing. De autoriteiten van de VS hebben de uitnodiging aangenomen en het betrokken overleg heeft vervolgens plaatsgevonden op 17 november 2011. Tijdens dat overleg kon geen overeenstemming over een oplossing worden bereikt.

1.2. BIJ DE PROCEDURE BETROKKEN PARTIJEN

- (5) Een informatiedocument met de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan was besloten geen voorlopige compenserende maatregelen in te stellen (het "informatiedocument") werd in augustus 2012 aan de belanghebbenden gepresenteerd. Verscheidene belanghebbenden hebben schriftelijke opmerkingen over deze bevindingen gemaakt. De partijen die verzochten te worden gehoord, zagen hun verzoek ingewilligd. De Commissie heeft vervolgens alle informatie verzameld die zij voor haar definitieve bevindingen noodzakelijk achtte. Met de mondelinge en schriftelijke opmerkingen van de belanghebbenden werd waar nodig rekening gehouden.
- (6) De Commissie heeft alle partijen in kennis gesteld van de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan zij voornemens was de beëindiging van zowel het antisubsidieonderzoek betreffende de invoer van bio-ethanol van oorsprong uit de VS als de registratie van die invoer aan te bevelen ⁽⁴⁾. Zij konden hierover binnen een bepaalde termijn na deze mededeling van de definitieve bevindingen opmerkingen maken.

Steekproef van exporteurs/producenten in de VS

- (7) Gezien het potentieel grote aantal exporteurs/producenten in de VS is in het bericht van inleiding overwogen om overeenkomstig artikel 27 van de basisverordening gebruik te maken van een steekproef.
- (8) Om de Commissie in staat te stellen te beslissen of een steekproef noodzakelijk was en, zo ja, deze ook samen te stellen, werd aan exporteurs/producenten in de VS gevraagd zich bij de Commissie binnen 15 dagen na de datum van opening van het onderzoek kenbaar te maken en haar, zoals vermeld in het bericht van inleiding, basisgegevens te verstrekken over hun activiteiten in verband met bio-ethanol in de periode van 1 oktober 2010 tot en met 30 september 2011 (het "onderzoektijdvak" of "OT").
- (9) Ook de bevoegde autoriteiten van de VS werden geraadpleegd over de samenstelling van een representatieve steekproef.

⁽¹⁾ PB L 188 van 18.7.2009, blz. 93.

⁽²⁾ PB C 345 van 25.11.2011, blz. 13.

⁽³⁾ PB C 345 van 25.11.2011, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 229 van 24.8.2012, blz. 20.

- (10) Meer dan zestig ondernemingen hebben zich binnen de termijn van 15 dagen kenbaar gemaakt en de vereiste informatie verstrekt.
- (11) Overeenkomstig artikel 27 van de basisverordening heeft de Commissie een steekproef samengesteld op basis van de grootste representatieve hoeveelheid uitvoer van bio-ethanol naar de Unie die binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kon worden onderzocht. De aldus samengestelde steekproef bestond uit vijf bio-ethanolproducenten en één handelaar.
- (12) Het onderzoek bracht ook aan het licht dat, hoewel exporteurs uitvoer naar de Unie vermeldten in de vragenlijst die ze hadden ontvangen, geen van de in de steekproef opgenomen producenten bio-ethanol rechtstreeks naar de markt van de Unie exporteerde, maar dat zij het product verkochten aan niet-verbonden mengers/handelaren in de VS die het vervolgens mengden met benzine en daarna doorverkochten. Om hun uitvoer naar de Unie vast te stellen, vertrouwden de producenten voornamelijk op gegevens die zij ontvingen van de niet-verbonden mengers/handelaren die hun product afnamen.
- (13) In dit verband zij opgemerkt dat uit de door de autoriteiten van de VS verstrekte informatie bleek dat de voornaamste subsidieregeling van toepassing was op alle in de VS verkochte en uit de VS geëxporteerde bio-ethanol, in het bijzonder wanneer dit was gemengd met benzine. Het zijn derhalve de vermenging en de verkoop van het belastbare mengsel die in de VS tot de subsidiëring van bio-ethanol hebben geleid. In het onderhavige geval bleek dat de voornaamste in de VS vastgestelde subsidie werd aangevraagd door en toegekend aan de mengers. De in de steekproef opgenomen ondernemingen waren voornamelijk producenten en slechts in geringere mate mengers van bio-ethanol; het waren overwegend handelaren/mengers die hun producten ook naar de Unie exporteerden die de belangrijkste subsidie ontvingen op basis van de bio-ethanol in de door hen geproduceerde mengsels. Bijgevolg was de steekproef, die hoofdzakelijk was samengesteld uit producenten van bio-ethanol die niet rechtstreeks naar de Unie uitvoerden en die in principe geen bio-ethanol mengden in brandstofmengsels, niet betrouwbaar om in dit geval de mate van subsidiëring vast te stellen.
- 1.2.1. Steekproef van producenten in de Unie**
- (14) Gezien het potentieel grote aantal producenten in de Unie is in het bericht van inleiding overwogen om overeenkomstig artikel 27 van de basisverordening gebruik te maken van een steekproef.
- (15) In het bericht van inleiding deelde de Commissie mede dat zij een voorlopige steekproef van producenten in de Unie had samengesteld. Deze steekproef bestond uit vijf ondernemingen en groepen, gekozen uit de 19 producenten in de Unie die haar vóór de opening van het onderzoek bekend waren. De steekproef werd samengesteld op basis van de productiehoeveelheid bio-ethanol tijdens het onderzoekstijdvak en de vestigingsplaats van de bekende producenten. Deze steekproef vertegenwoordigde 48 % van de totale geraamde productie in de Unie in het OT.
- (16) Het onderzoek bracht echter aan het licht dat de in de steekproef opgenomen groepen uit een groot aantal ondernemingen of enkelvoudige entiteiten bestonden die het soortgelijke product produceerden. In het onderhavige geval zou dat een onderzoek naar dertien ondernemingen hebben betekend. Het was om die reden niet mogelijk al deze ondernemingen te onderzoeken in het beschikbare tijdvak. Besloten werd de voor de eerste steekproef beschikbare gegevens opnieuw te bestuderen. Deze bestudering leidde tot de conclusie dat de steekproef gebaseerd moest worden op de grootste afzonderlijke producerende entiteiten, niet op groepen producenten, en dat ook een zekere geografische spreiding van de producenten in de steekproef in aanmerking moest worden genomen.
- (17) Uiteindelijk is een definitieve steekproef van zes afzonderlijke producenten samengesteld op basis van de representativiteit van de geproduceerde en verkochte hoeveelheid bio-ethanol in het OT en van de geografische locatie van de producent. Deze producenten vertegenwoordigen 36 % van de geschatte totale productie in de Unie en 44 % van de totale productie die werd gemeld door de ondernemingen die gegevens indienden voor de samenstelling van de steekproef. Deze steekproef werd als representatief voor de bedrijfstak van de Unie beschouwd.
- (18) Belanghebbenden werden in de gelegenheid gesteld om over de juistheid van de keuze van de steekproef opmerkingen te maken.
- (19) Een aantal partijen argumenteerde dat de steekproef minder representatief was dan de oorspronkelijk samengestelde steekproef die groepen ondernemingen omvatte. Volgens hen zou een objectieve analyse van de situatie van de bedrijfstak van de Unie alleen mogelijk zijn door alle ondernemingen die deel uitmaken van groepen in de steekproef op te nemen. Zij voerden in het bijzonder aan dat kosten en baten zouden kunnen worden toegeschreven aan bepaalde niet bezochte ondernemingen in een groep en daardoor misschien niet in de schadeanalyse zouden worden opgenomen.
- (20) In dit verband moet worden opgemerkt dat de Commissie de gegevens die werden verstrekt door alle niet in de steekproef opgenomen ondernemingen, in het bijzonder de ondernemingen die tot groepen behoren, naar behoren in aanmerking heeft genomen en heeft bestudeerd om zich ervan te vergewissen dat alle kosten en baten in verband met productie en verkoop door de geselecteerde ondernemingen volledig en juist werden weerspiegeld in de schadeanalyse. Bovendien vertegenwoordigden de zes uiteindelijk gekozen producenten 36 % van de totale geschatte productie in de Unie en werd dit representatief geacht voor de toepassing van artikel 27 van de basisverordening.
- (21) Sommige partijen verzetten zich tegen de opname in de steekproef van producenten in de Unie die zich in een opstartfase bevonden. Ook argumenteerden zij dat één onderneming met belangrijke niet benutte capaciteit in 2011, gevestigd in een lidstaat die de richtlijn hernieuwbare energie niet ten uitvoer had gelegd, niet in de steekproef had mogen worden opgenomen. Partijen voegden daaraan toe dat de Commissie, indien deze ondernemingen in de definitieve steekproef zouden worden opgenomen, hun gegevens zou moeten aanpassen om deze bijzondere omstandigheden in aanmerking te nemen.
- (22) Het feit dat ondernemingen onlangs activiteiten hebben gestart of hervat, wordt niet beschouwd als belemmering

om hen deel te laten uitmaken van de steekproef. De opname van deze ondernemingen is niet in tegenspraak met de criteria voor de samenstelling van een steekproef zoals vastgesteld in artikel 27 van de basisverordening. Ten aanzien van de aanpassing van gegevens voerden partijen geen specifieke zaak of onderbouwd bewijsmateriaal aan om hun argument te staven, noch een basis waarop de bepleite aanpassing kon worden gebaseerd. Bovendien bracht het onderzoek geen kosten, zoals bijvoorbeeld versnelde afschrijvingen, aan het licht die zouden moeten worden aangepast om een verstoring als gevolg van het opstarten van activiteiten te corrigeren. Dit argument wordt daarom verworpen.

- (23) Een aantal partijen betwistte ook de uitsluiting uit de steekproef van één onderneming die voorlopig was geselecteerd en die was gevestigd in een lidstaat met een hoog verbruik en een hoge productie van bio-ethanol. Deze partijen voerden aan dat deze onderneming bijzonder goed presteerde en beweerden dat zij daarom buiten de steekproef was gehouden. Zij argumenteerden voorts dat de samenstelling van de steekproef was vertekend om schade te kunnen vinden. Volgens deze partijen had de Commissie de zogenaamde minivragenlijsten aan alle producenten moeten zenden om alle gegevens te verzamelen die relevant waren voor de samenstelling van de steekproef. In dit verband moet worden aangetekend dat de onderneming in kwestie de Commissie liet weten niet langer deel te kunnen uitmaken van de steekproef. Ten aanzien van de verzending van minivragenlijsten moet worden opgemerkt dat de Commissie voorafgaand aan de samenstelling van de steekproef aan alle bekende betrokken producenten in de Unie inlichtingen heeft gevraagd teneinde relevante gegevens te verzamelen met het oog op de samenstelling van een steekproef. De bovengenoemde argumenten werden derhalve afgewezen.
- (24) Ten slotte werd betoogd dat de steekproef ondernemingen had moeten omvatten die bio-ethanol produceren uit suikerbieten, omdat de productie uit deze grondstof veel winstgevender kan zijn dan bijvoorbeeld uit tarwe. Hoewel dit argument niet werd onderbouwd, blijkt uit de beschikbare informatie dat uit suikerbieten geproduceerd bio-ethanol slechts een gering deel van de totale productie in de Unie uitmaakt, in 2011 circa 12 %, en dat twee van de in de steekproef opgenomen ondernemingen deels gebruikmaken van suikerbieten als grondstof voor de productie van bio-ethanol. Het argument werd derhalve afgewezen.

1.2.2. Steekproef van niet-verbonden importeurs

- (25) Gezien het potentieel grote aantal bij de procedure betrokken importeurs werd in het bericht van inleiding overwogen om overeenkomstig artikel 27 van de basisverordening voor de importeurs van een steekproef gebruik te maken.
- (26) Binnen de in het bericht van inleiding vastgestelde termijn hebben slechts drie importeurs de gevraagde informatie verstrekt en ermee ingestemd om in de steekproef te worden opgenomen. Gezien het beperkte aantal medewerkende importeurs werd het gebruik van een steekproef niet noodzakelijk geacht.

1.2.3. Antwoorden op de vragenlijst en controles

- (27) De Commissie heeft een vragenlijst gestuurd naar alle haar bekende betrokken partijen. Zo is een vragenlijst

gestuurd naar de autoriteiten van de VS, de in de steekproef opgenomen exporteurs/producenten in de VS, de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, de drie medewerkende niet-verbonden importeurs in de Unie en alle gebruikers waarvan bekend was dat zij bij het onderzoek betrokken waren.

- (28) Antwoorden werden ontvangen van de autoriteiten van de VS, de in de steekproef opgenomen exporteurs/producenten in de VS, de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, twee niet-verbonden importeurs en vier gebruikers.
- (29) De Commissie heeft alle gegevens van de belanghebbenden die zij voor de vaststelling van subsidiëring, de schade als gevolg daarvan en het belang van de Unie nodig achtte, verzameld en gecontroleerd.
- (30) Bij de volgende autoriteiten van de VS werd ter plaatse een controle uitgevoerd:

federale autoriteiten van de VS:

- Ministerie van Landbouw;
- Ministerie van Handel;
- Ministerie van Energie;
- Ministerie van Financiën;
- Dienst voor Internationale Handel;
- Bureau van de Handelsvertegenwoordiger van de VS.

- (31) Ook werd bij de volgende ondernemingen ter plaatse een controle uitgevoerd:

exporteurs/producenten in de VS:

- CHS Inc, Inver Grove Heights, Minnesota;
- Marquis Energy LLC, Hennepin, Illinois;
- Patriot Renewable Fuels LLC, Annawan, Illinois;
- Plymouth Energy Company LLC, Merrill, Iowa;
- POET LLC, Sioux Falls, South Dakota;
- Valero Renewable Fuels Company LLC, San Antonio, Texas;

producenten in de Unie:

- Abengoa Energy Netherlands B.V., Rotterdam, Nederland;
- BioWanze S.A., Wanze, België;
- Crop Energies Bioethanol GmbH, Mannheim, Duitsland;
- Ensus, Yarm, Verenigd Koninkrijk.
- Lantmännen Energi / Agroetanol, Norrköping, Zweden;
- Tereos BENP, Lillebonne, Frankrijk;

niet-verbonden importeurs in de Unie:

- Shell Trading Rotterdam B.V., Rotterdam, Nederland;
- Greenergy Fuels Limited, Londen, Verenigd Koninkrijk;

gebruikers in de Unie:

— Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V., Rotterdam, Nederland.

1.3. ONDERZOEKTIJDPAK

- (32) Het onderzoek naar subsidiëring en het optreden van schade had betrekking op de periode van 1 oktober 2010 tot en met 30 september 2011. Het onderzoek van de ontwikkelingen die relevant zijn voor de beoordeling van het optreden van schade had betrekking op de periode van januari 2008 tot het einde van het OT ("de beoordelingsperiode").

2. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

2.1. BETROKKEN PRODUCT

- (33) Het betrokken product is bio-ethanol, soms aangeduid als "brandstofethanol", d.w.z. ethylalcohol gemaakt van landbouwproducten, gedenatureerd of niet-gedenatureerd, uitgezonderd producten met een watergehalte van meer dan 0,3 gewichtsprocent, gemeten volgens de norm EN 15376, en ethylalcohol gemaakt van landbouwproducten opgenomen in mengsels met benzine met een ethylalcoholgehalte van meer dan 10 volumeprocent, van oorsprong uit de VS, momenteel ingedeeld onder de GN-codes ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 11, ex 2710 12 15, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 en ex 3824 90 97.
- (34) Bio-ethanol kan worden geproduceerd uit verschillende landbouwgrondstoffen, zoals suikerriet, suikerbieten, aardappelen, maniok, en mais. In de VS wordt een onderscheid gemaakt op basis van de verschillende grondstoffen, zoals hieronder beschreven:
- (a) Conventionele biobrandstof (hoofdzakelijk geproduceerd uit mais en gewoonlijk maisethanol genoemd) wordt gedefinieerd als hernieuwbare brandstof afgeleid van maiszetmeel en geproduceerd in installaties waarvan de bouw is begonnen na de datum van vaststelling van de wet (19 december 2007), waarmee in de toekomst een reductie van 20 % in de emissie van broeikasgasen in vergelijking met een nulmeting van broeikasgasemissies van benzine en diesel moet worden bereikt.
- (b) Geavanceerde biobrandstof wordt gedefinieerd als hernieuwbare brandstof anders dan ethanol afgeleid van maiszetmeel, die wordt afgeleid van hernieuwbare biomassa en broeikasgasemissies veroorzaakt, zoals bepaald door de Energy Policy Act ("EPA") Administrator, die ten minste 50 % lager zijn dan de emissies bij de nulmeting. Deze term omvat ook "cellulosebiobrandstoffen" zoals bio-ethanol en "diesel op biomassabasis". Het schema voor geavanceerde biobrandstoffen omvat het schema voor cellulosebiobrandstoffen, diesel op biomassabasis en ongedifferentieerde geavanceerde biobrandstoffen.

- (35) Meer specifiek wordt cellulosebiobrandstof⁽¹⁾ gedefinieerd als een hernieuwbare brandstof afgeleid van enige vorm van cellulose, hemicellulose of lignine die is afgeleid van hernieuwbare biomassa en die broeikasgasemissies veroorzaakt, zoals bepaald door de EPA Administrator, die ten minste 60 % lager zijn dan de emissies bij de nulmeting. Tot de cellulosebiobrandstoffen behoort bio-ethanol. Er zijn grotendeels door de federale overheid van de VS ondersteunde onderzoeks- en proefprojecten voor de productie van geavanceerde biobrandstoffen, in het bijzonder cellulosebio-ethanol, met name geproduceerd uit land- en bosbouwafval. Volgens beambten van de VS en openbare gegevens⁽²⁾ zal de productie van dit soort biodiesel een omvang van circa 4 miljard liter in 2014 en van meer dan 50 miljard liter in 2021 bereiken. De productie van cellulosebio-ethanol was in het OT verwaarloosbaar.

- (36) In het OT en tot op heden is mais de voornaamste gebruikte grondstof in de VS, terwijl de voornaamste gebruikte grondstof in de Unie tarwe is.

- (37) Uit het onderzoek bleek dat bio-ethanol in het algemeen in zuivere vorm wordt verkocht aan mengers/handelaren die het vermengen⁽³⁾ met vooral benzine om mengsels van hoog niveau te produceren die worden geëxporteerd of op de binnenlandse markt worden verkocht voor verdere vermenging en gebruik. Vermenging is geen erg complexe bewerking en kan worden bewerkstelligd door de producten samen te voegen in speciale tanks onder toevoeging van de gewenste percentages bio-ethanol en benzine.

- (38) Om de verschillende soorten bio-ethanol, bio-ethanolmengsels en andere mengsels die wereldwijd worden gebruikt, te kunnen identificeren, hebben gemengde ethanolbrandstoffen E-nummers die het volumepercentage ethanolbrandstof in het mengsel aanduiden. Zo bestaat E85 voor 85 % uit watervrij ethanol en voor 15 % uit benzine. Lage ethanolmengsels, van E5 tot E25, staan ook wel bekend als gasohol, hoewel internationaal de term gasohol meestal verwijst naar het mengsel E10. Mengsels van E10 of lager werden in 2011 gebruikt in meer dan twintig landen over de hele wereld, met als grootste gebruiker de VS, waar bijna alle in de detailhandel verkochte benzine in 2010 was vermengd met 10 % ethanol.

- (39) Uit het onderzoek bleek dat alle soorten bio-ethanol als biobrandstoffen worden beschouwd op grond van het huidige programma voor een National Renewable Fuel Standard (RFS1), opgezet uit hoofde van de Energy Policy Act van 2005, die als wijziging van de Clean Air Act voor het eerst een nationale norm voor hernieuwbare brandstof definieert. Het Congres van de VS belaste het federale Environmental Protection Agency (EPA)

⁽¹⁾ Zie US Internal Revenue Code (IRC) – art. 40(b)(4), punt E.

⁽²⁾ Zie www.ethanol.org – RFS (Renewable fuels standard) overeenkomstig de Energy Independence and Security Act van 2007.

⁽³⁾ Uit het onderzoek is gebleken dat, om in aanmerking te komen voor het alcoholmengselkrediet, zoals gedefinieerd in art. 40(b)(3) van de IRC in de VS, ermee kon worden volstaan zuivere bio-ethanol te vermengen met niet meer dan 0,1 % benzine.

met de verantwoordelijkheid voor de coördinatie met het Ministerie van Energie, het Ministerie van Landbouw en de belanghebbenden teneinde dit programma te ontwerpen en uit te voeren.

- (40) Als gevolg van het beleid dat in de VS al een aantal jaren wordt gevoerd ter promotie van bio-ethanol is de VS in 2005 de grootste producent van bio-ethanol ter wereld geworden met een aandeel van 57,5 % in de mondiale productie. In 2009 maakte het EPA bekend dat op grond van de Renewable Fuel Standard de meeste raffinadeurs, importeurs en non-oxygenate mengers van benzine circa 10 % van hun benzine moesten vervangen door hernieuwbare brandstoffen zoals ethanol. Deze eis was bedoeld om te waarborgen dat in 2009 ten minste 11 miljard US gallon aan hernieuwbare brandstoffen zou worden geproduceerd, in het bijzonder om in overeenstemming te blijven met de in de Energy Independence and Security Act van 2007 (EISA) gestelde doelen, maar ook om naar andere markten te exporteren.
- (41) Op grond van officiële bronnen, marktinformatie en algemeen beschikbare gegevens ⁽¹⁾ worden alle soorten bio-ethanol en bio-ethanol in mengsels, te weten mengsels van bio-ethanol en minerale benzine, die in de VS worden geproduceerd en verkocht en geëxporteerd, beschouwd als bio-ethanolbrandstoffen die deel uitmaken van een wetgevingspakket inzake energie-efficiëntie en hernieuwbare energie en alternatieve brandstoffen in de VS.
- (42) Vastgesteld is dat alle soorten bio-ethanol en het bio-ethanol in de mengsels waarop dit onderzoek betrekking heeft, ondanks mogelijke verschillen wat de gebruikte grondstoffen en het productieproces betreft, dezelfde of sterk gelijkende fysische, chemische en technische basiseigenschappen hebben en voor dezelfde doelen worden gebruikt. De mogelijke kleine variaties in het betrokken product veranderen niets aan zijn basisdefinitie en eigenschappen of aan de perceptie die de verschillende partijen ervan hebben.
- (43) Sommige partijen voerden aan dat de definitie van het betrokken product niet duidelijk was, in het bijzonder omdat daarin geen onderscheid mogelijk was tussen bio-ethanol voor brandstoftoepassingen en bio-ethanol voor andere toepassingen. Zij betoogden daarom dat het onderzoek betrekking moest hebben op ethanol voor alle soorten gebruik en uit alle bronnen, met inbegrip van synthetisch ethanol, dat voor industrieel gebruik een concurrent van bio-ethanol is.
- (44) Een andere partij betoogde het tegendeel, te weten dat het onderzoek alleen betrekking diende te hebben op bio-ethanol voor brandstoftoepassingen, dus met uitsluiting van bio-ethanol voor industrieel gebruik.

⁽¹⁾ Bijvoorbeeld a) de informatie gepubliceerd door de American Coalition for Ethanol (ACE) op internet, b) de Energy Policy Act (EPA) van 2005, met name P.L. 110-58, c) de Energy Independence and Security Act van 2007 (P.L. 110-140, H.R.6), die de Renewable Fuels Standard (RFS) wijzigde en verhoogde, waardoor werd verplicht tot het gebruik van 9 miljard gallon hernieuwbare brandstoffen in 2008 en 13,9 miljard gallon in 2011, d) informatiebladen uitgegeven door het Amerikaanse Ministerie van Energie in het kader van de maatregelen voor schone steden, etc.

- (45) In dit verband zij opgemerkt dat het betrokken product voornamelijk op basis van de fysische, chemische en technische basiseigenschappen moet worden gedefinieerd, niet op basis van zijn gebruik of toepassing. Een product met verschillende toepassingen kan immers ongeacht zijn verdere gebruik dezelfde of soortgelijke basiseigenschappen hebben en in bepaalde omstandigheden kan het noodzakelijk zijn de analyse van de productdefinitie en de productomschrijving te verdiepen in het licht van de specifieke kenmerken van de sector en de markt.
- (46) In het onderhavige geval was het duidelijk dat het bericht van inleiding niet de bedoeling had om synthetisch ethanol in de productdefinitie op te nemen. Synthetisch ethanol heeft andere eigenschappen dan bio-ethanol en voldoet niet aan de voornoemde criteria in verband met de definitie van het betrokken product. Er heeft geen producent die zich richt op de productie van dat product deelgenomen aan dit onderzoek. Derhalve kan synthetisch ethanol niet worden opgenomen in de definitie van het betrokken product en valt het buiten de reikwijdte van het onderzoek.
- (47) Tijdens het onderzoek naar exploitanten in de VS en in de Unie zijn geen vragen gerezen met betrekking tot eventuele problemen bij het maken van onderscheid tussen bio-ethanol voor toepassing als brandstof en bio-ethanol voor andere toepassingen, zodat geen relevant bewijsmateriaal kon worden verzameld. Het onderzoek bevestigde dat de subsidiëring in de VS bedoeld is voor brandstofbio-ethanol, te weten bio-ethanol die is opgenomen in een brandstofmengsel, en het onderzoek naar producenten in de Unie was gericht op bio-ethanol bestemd voor brandstoftoepassingen en niet voor ander gebruik.

2.2. SOORTGELIJK PRODUCT

- (48) Er werd vastgesteld dat het door de bedrijfstak van de Unie vervaardigde en op de markt van de Unie verkochte bio-ethanol dezelfde fysische, chemische en technische basiseigenschappen heeft als het bio-ethanol dat uit de VS naar de Unie wordt uitgevoerd.
- (49) Zoals in overweging 34 wordt beschreven, kan bio-ethanol worden geproduceerd uit verschillende grondstoffen. Uit het onderzoek bleek echter niet dat de gebruikte grondstof tot verschillen in het eindproduct leidde. Vastgesteld werd dat het in de VS geproduceerde en naar de Unie uitgevoerde betrokken product uitwisselbaar is met dat wat in de Unie wordt geproduceerd en verkocht door producenten in de Unie. Bovendien waren er geen significante verschillen in het gebruik en in de perceptie die producenten en gebruikers op de markt van het product hebben.
- (50) Derhalve wordt geconcludeerd dat in de Unie geproduceerd en verkocht bio-ethanol en het betrokken product moeten worden beschouwd als gelijk in de zin van artikel 2, onder c), van de basisverordening.

3. SUBSIDIERING

3.1. INLEIDING

- (51) Op basis van de informatie in de klacht en de antwoorden op de vragenlijsten van de Commissie werd een onderzoek ingesteld naar de hieronder genoemde federale regelingen in het kader waarvan subsidies zouden worden verstrekt.

Federale regelingen:

- a) belastingkredieten voor gemengde brandstoffen – heffingskorting op accijns/inkomstenbelasting;
 - b) heffingskorting op inkomstenbelasting voor kleine producenten;
 - c) heffingskorting op inkomstenbelasting voor producenten van cellulosebio-ethanol;
 - d) het bio-energieprogramma van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw;
 - e) het bio-energieprogramma voor geavanceerde bio-brandstoffen van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw;
 - f) het programma inzake bijstand voor bioraffinaderijen van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw;
 - g) het programma inzake bijstand voor biomassagewassen van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw;
 - h) het programma Rural Energy for America van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw;
 - i) subsidies voor bioraffinageprojecten van het Ministerie van Energie.
- (52) Op basis van de informatie in de klacht en de antwoorden op de vragenlijsten van de Commissie werd ook een onderzoek ingesteld naar de hieronder genoemde staatsregelingen in het kader waarvan subsidies zouden worden verstrekt.

Staatsregelingen:

- a) stimuleringsmaatregelen voor bio-ethanol in de staat Illinois:
 - i) subsidies voor inrichtingen voor biobrandstofproductie in Illinois;
 - ii) subsidies voor infrastructuur voor E85;
- b) Iowa
 - i) doorlopend programma van leningen voor alternatieve energie in Iowa;
 - ii) subsidies voor infrastructuur voor biobrandstoffen;
- c) stimuleringsmaatregelen voor bio-ethanol in de staat Minnesota:
 - i) investeringsaftrek voor cellulose-ethanol in Minnesota;
 - ii) subsidies voor infrastructuur voor E85-brandstof;

- d) belastingkrediet op ethanolproductie in Nebraska;

- e) stimuleringsregeling voor de ethanolproductie in South Dakota.

3.2. FEDERALE REGELINGEN

3.2.1. **Belastingkredieten voor gemengde brandstoffen – heffingskorting op accijns/inkomstenbelasting**

a) *Rechtsgrondslag*

- (53) Titel 26 U.S.C – Internal Revenue Code, artikelen 6426 en 6427, is de rechtsgrondslag voor het belastingkrediet voor gemengde brandstoffen ("mengselbelastingkrediet") op bio-ethanol.

b) *Subsidiabiliteit*

- (54) Om in het OT in aanmerking te komen voor het mengselbelastingkrediet, moest men een mengsel maken van bio-ethanol en een belastbare brandstof (benzine, dieselbrandstof of kerosine), die vervolgens als brandstof zou worden gebruikt of voor gebruik als brandstof zou worden verkocht. Voor wie dit deed (de mengers) bedroeg het krediet 0,45 USD per gallon bio-ethanol die was vermengd met een belastbare brandstof.

- (55) De producenten van bio-ethanol kunnen alleen aanspraak maken op de stimuleringssubsidie wanneer zij zelf een mengactiviteit uitvoeren. De producent moet het ongemengde bio-ethanol vermengen met bijvoorbeeld benzine. Ook ondernemingen die geen ongemengd bio-ethanol produceren maar het kopen en vermengen tot een bio-ethanolmengsel, kunnen aanspraak maken op het mengselbelastingkrediet. Wat betreft subsidiabiliteit zijn er geen verschillen tussen gemengd bio-ethanol dat bestemd is voor binnenlandse verkoop en voor uitvoer.

c) *Praktische uitvoering*

- (56) Het mengen is derhalve de activiteit die het mengsel in aanmerking doet komen voor het mengselbelastingkrediet. Het subsidiebedrag dat wordt toegekend voor een gemengde brandstof, hangt af van het percentage bio-ethanol dat het mengsel bevat. De subsidie kan worden aangevraagd in de vorm van een heffingskorting op de verschuldigde accijns of inkomstenbelasting of als uitkering in contanten.

- (57) In het OT werd het mengselbelastingkrediet voornamelijk (voor meer dan 90 %) door de menger aangevraagd als heffingskorting op de accijns in Schedule C van Form 720, "Quarterly Federal Excise Tax Return". Het krediet was toegestaan tot maximaal het bedrag aan verschuldigde brandstofbelasting en kon met dit formulier worden aangevraagd door iedereen die onderworpen was aan belasting op benzine, bijvoorbeeld in een situatie waarin de vermenging van bio-ethanol en benzine plaatsvond in de opslagplaats voordat de benzine belast werd.

- (58) De menger kon ook een terugvorderbare heffingskorting op de verschuldigde inkomstenbelasting of een uitkering in contanten aanvragen in plaats van een heffingskorting op de accijns, maar alleen voor het bedrag waarmee de heffingskorting op de accijns het totale verschuldigde accijnsbedrag overschreed, d.w.z. het bedrag waarmee

de maximale subsidie die voor het mengsel was toegestaan, uitging boven het krediet dat was toegestaan op Form 720. Hierbij moet worden aangetekend dat de heffingskorting op de accijns het verschuldigde accijnsbedrag kon overschrijden, bijvoorbeeld wanneer de benzine waarmee het mengsel werd gemaakt was belast voordat deze werd gekocht door de menger. In dergelijke gevallen konden aanvragen worden gedaan met Form 8849, "Claim for Refund of Excise Taxes".

- (59) Het mengselbelastingkrediet was niet-cumulatief, d.w.z. dat het gelijk bleef ongeacht of de subsidie werd aangevraagd als heffingskorting op de accijns, als heffingskorting op de inkomstenbelasting, als uitkering aan de belastingbetaler of een combinatie van deze vormen. Aanvragen voor uitkeringen werden gedaan met Form 8849, Schedule C van Form 720 of in het geval van de terugvorderbare heffingskorting op de inkomstenbelasting met Form 4136, "Credit for Federal Tax Paid on Fuel", dat aan het belastingaangifteformulier van de aanvrager werd gehecht. Daarbij moet echter worden aangetekend dat het totale subsidiebedrag niet hoger kon zijn dan 0,45 USD per gallon bio-ethanol.
- (60) Tijdens het OT was ook een niet-terugvorderbare heffingskorting op inkomstenbelasting beschikbaar voor mengers van bio-ethanol. Deze niet-terugvorderbare heffingskorting op de inkomstenbelasting voor een hoeveelheid brandstof die voor een menger beschikbaar was, werd verminderd met het bedrag van de aangevraagde heffingskorting op de accijns met betrekking tot dezelfde hoeveelheid brandstof. Met andere woorden, een menger kon niet zowel de heffingskorting op de accijns als de niet-terugvorderbare heffingskorting op de inkomstenbelasting aanvragen voor dezelfde hoeveelheid met benzine vermengd bio-ethanol. Bij het aanvragen van de niet-terugvorderbare heffingskorting op de inkomstenbelasting moest de producent verklaren dat hij niet voor dezelfde hoeveelheid bio-ethanol aanspraak had gemaakt op de heffingskorting op de accijns.
- (61) Het mengselbelastingkrediet kan slechts eenmaal worden aangevraagd voor dezelfde hoeveelheid bio-ethanol die is gebruikt om een mengsel te maken, hetzij door de producent die zelf mengt, hetzij door een koper die het mengen uitvoert. In beide gevallen heeft de menger recht op een belastingkrediet van 0,45 USD per gallon voor het aantal gallons bio-ethanol dat is gebruikt om een mengsel te produceren.
- (62) Uit het onderzoek bleek dat degene die de subsidie aanvraagde ("de aanvrager") in de meeste gevallen een menger/handelaar met accijnsverplichtingen was, zoals een petrochemische onderneming. Het mengen is afhankelijk van een aantal factoren, zoals de beschikbare opslagcapaciteit en de geografische locatie van respectievelijk het beschikbare bio-ethanol en de beschikbare benzine. In de meeste gevallen bleek de bio-ethanolproducent geen aanspraak te maken op het mengselbelastingkrediet. Het is duidelijk dat het mengen in de meeste gevallen plaatsvond in opslag- of overslagplaatsen. In dit opzicht bleek dat de aanvrager in de meeste gevallen een persoon met accijnsverplichtingen was.

- (63) De markt voor ongemengd bio-ethanol als eindproduct was niet groot. Derhalve was het economisch zinvol om het geproduceerde bio-ethanol te vermengen tot een mengsel waarvoor het mengselbelastingkrediet kon worden aangevraagd. Hierbij zij aangetekend dat het mengselbelastingkrediet (heffingskorting op accijns/inkomstenbelasting) voor bio-ethanol al bestond sinds 1980, d.w.z. meer dan 30 jaar, en werd beëindigd op 31 december 2011 (na het OT).

- (64) Uit het onderzoek bleek dat twee ondernemingen in de steekproef tijdens het OT aanspraak maakten op het mengselbelastingkrediet. Voor beide ondernemingen waren de verkregen subsidies echter van geen betekenis.
- (65) Desalniettemin wordt uit een vergelijking van de totale productie van bio-ethanol in de VS tijdens het OT met de totale hoeveelheid bio-ethanol waarvoor een mengselbelastingkrediet is ontvangen, duidelijk dat al het in de VS in het OT geproduceerde bio-ethanol heeft geprofiteerd van een subsidie op grond van deze regeling. Dit wordt ook bevestigd door de statistieken die werden verstrekt door de bevoegde autoriteiten van de VS.

- (66) Op basis hiervan hebben de onderzoeksbevindingen duidelijk gemaakt dat al het bio-ethanol tijdens het OT door middel van dit mengselbelastingkrediet werd gesubsidieerd.

d) Conclusie

- (67) Uit het onderzoek bleek dat tijdens het OT al het in de VS geproduceerde bio-ethanol heeft geprofiteerd van het mengselbelastingkrediet. Dit mengselbelastingkrediet moet worden opgevat als een fiscale stimulans, ongeacht of het wordt verleend als heffingskorting op belastingverplichtingen of als uitkering in contanten.
- (68) Deze regeling wordt beschouwd als subsidie in de zin van artikel 3, lid 1, onder a), i), en artikel 3, lid 1, onder a), ii), van de basisverordening omdat de regeling voorziet in een financiële bijdrage van de overheid van de VS in de vorm van rechtstreekse subsidies (uitkeringen in contanten) en afstand van inkomsten die haar normaal toekomen (belastingheffingskorting). Met de subsidie wordt een voordeel toegekend aan de ondernemingen die haar ontvangen.
- (69) De regeling is beperkt tot ondernemingen die betrokken zijn bij de bio-ethanolsector, d.w.z. het vermengen van bio-ethanol, en wordt daarom geacht specifiek te zijn in de zin van artikel 4, lid 2, eerste alinea, onder a), van de basisverordening en derhalve aanleiding te geven tot compenserende maatregelen.

e) Berekening van het subsidiebedrag

- (70) Het mengselbelastingkrediet voor bio-ethanol werd toegekend op basis van de hoeveelheden bio-ethanol die in een mengsel werden gebruikt, te weten 0,45 USD per gallon bio-ethanol die was gemengd in een belastbare brandstof.

- (71) Geoordeeld wordt dat het subsidiebedrag voor het gehele land 0,45 USD per gallon bedraagt, aangezien de totale productie van bio-ethanol in de VS, met inbegrip van het naar de Unie uitgevoerde bio-ethanol, uiteindelijk profiteerde van het mengselbelastingkrediet voor bio-ethanol. Daarom is het niet nodig onderscheid te maken tussen marktdeelnemers, temeer omdat de subsidie zelden wordt toegekend aan producenten van bio-ethanol, maar voornamelijk aan marktdeelnemers die het bio-ethanol vermengen met bijvoorbeeld benzine.

3.2.2. Heffingskorting op inkomstenbelasting voor kleine producenten

a) Rechtsgrondslag

- (72) Titel 26 U.S.C Internal Revenue Code, artikel 40, is de rechtsgrondslag voor de heffingskorting op inkomstenbelasting voor kleine producenten.

b) Subsidiabiliteit

- (73) Deze regeling is alleen beschikbaar voor kleine producenten van bio-ethanol. Een kleine producent wordt gedefinieerd als een persoon wiens productiecapaciteit niet meer bedraagt dan 60 miljoen gallon bio-ethanol per jaar. Tijdens het OT kon een kleine producent een niet-terugvorderbare heffingskorting op de belasting op algemene bedrijfswinsten aanvragen van 0,10 USD per geproduceerde gallon bio-ethanol. Een menger of handelaar die bio-ethanol koopt zonder het te produceren komt niet in aanmerking voor de heffingskorting. Bovendien mag de productie om subsidiabel te zijn niet meer bedragen dan 15 miljoen gallon per begrotingsjaar en moet het geproduceerde bio-ethanol worden gebruikt als brandstof, verkocht voor gebruik als brandstof of gebruikt om een mengsel van bio-ethanol en een belastbare brandstof te maken dat vervolgens wordt gebruikt als brandstof of verkocht voor gebruik als brandstof.

c) Praktische uitvoering

- (74) Aanvragen voor de heffingskorting op inkomstenbelasting voor kleine producenten worden jaarlijks ingediend in het kader van de belastingaangifte van de aanvrager. De korting voor elke gallon bio-ethanol die door de aanvrager in het belastingjaar in kwestie is geproduceerd, tot een maximum van 15 miljoen gallon, wordt verrekend met de door de aanvrager verschuldigde vennootschapsbelasting. Als de door de aanvrager verschuldigde belasting minder bedraagt dan de aangevraagde heffingskorting, kan het resterende bedrag worden overgeboekt naar volgende belastingjaren.
- (75) Als gevolg van de subsidiabiliteitscriteria profiteerden tijdens het OT slechts twee ondernemingen in de steekproef van deze regeling.

d) Conclusie

- (76) Deze regeling wordt beschouwd als subsidie in de zin van artikel 3, lid 1, onder a), ii), van de basisverordening omdat de regeling voorziet in een financiële bijdrage van de overheid van de VS in de vorm van afstand van inkomsten die haar normaal toekomen. Met de subsidie

wordt een voordeel toegekend aan de ondernemingen die haar ontvangen.

- (77) De regeling is beperkt tot ondernemingen die bio-ethanol produceren en wordt daarom geacht specifiek te zijn in de zin van artikel 4, lid 2, eerste alinea, onder a), van de basisverordening en derhalve aanleiding te geven tot compenserende maatregelen.

- (78) Uit door de autoriteiten van de VS verstrekte statistieken bleek dat over het algemeen zeer weinig gebruik is gemaakt van de heffingskorting op inkomstenbelasting voor kleine producenten, in tegenstelling tot het aantal aanvragen van het mengselbelastingkrediet. Uit een vergelijking van het totale in het kader van deze stimuleringsregeling aangevraagde bedrag met de totale productie van bio-ethanol bleek dat de totale subsidiëring tijdens het OT van geen betekenis was.

3.2.3. Heffingskorting op inkomstenbelasting voor producenten van cellulosebio-ethanol

a) Rechtsgrondslag

- (79) Titel 26 U.S.C Internal Revenue Code, artikel 40, is de rechtsgrondslag voor de heffingskorting op inkomstenbelasting voor producenten van cellulosebio-ethanol.

b) Subsidiabiliteit

- (80) Deze regeling is alleen beschikbaar voor producenten van cellulosebio-ethanol.

c) Praktische uitvoering

- (81) Aanvragen voor de heffingskorting op inkomstenbelasting worden jaarlijks ingediend in het kader van de belastingaangifte van de aanvrager.
- (82) Voor 1 januari 2012 bedroeg de beschikbare heffingskorting 0,46 USD per gallon geproduceerd cellulosebio-ethanol. Per 1 januari 2012 is de heffingskorting verhoogd tot 1,01 USD per gallon.

d) Conclusie

- (83) Deze regeling wordt beschouwd als subsidie in de zin van artikel 3, lid 1, onder a), ii), van de basisverordening omdat de regeling voorziet in een financiële bijdrage van de overheid van de VS in de vorm van afstand van inkomsten die haar normaal toekomen. Met de subsidie wordt een voordeel toegekend aan de ondernemingen die haar ontvangen.
- (84) De regeling is beperkt tot ondernemingen die bio-ethanol produceren en wordt daarom geacht specifiek te zijn in de zin van artikel 4, lid 2, eerste alinea, onder a), van de basisverordening en derhalve aanleiding te geven tot compenserende maatregelen.
- (85) Er werden tijdens het OT geen aanvragen voor de heffingskorting op inkomstenbelasting van producenten van cellulosebio-ethanol ontvangen, hetgeen wordt verklaard door het ontbreken van commerciële productie van cellulosebio-ethanol tot het eind van het OT. In deze omstandigheden werd geen subsidiebedrag berekend.

3.2.4. Het bio-energieprogramma van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw

a) Rechtsgrondslag

- (86) Het bio-energieprogramma van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw ("USDA") werd oorspronkelijk goedgekeurd en gefinancierd door de Commodity Credit Corporation ("CCC") van het USDA onder diens algemene gezag op grond van artikel 5 van de CCC Charter Act.

- (87) De regeling was van kracht van 1 december 2000 tot en met juni 2006. Zij werd beheerd door de Farm Service Agency (FSA) van het USDA.

b) Subsidiabiliteit

- (88) Toen het programma van kracht was, stond het open voor alle commerciële producenten van bio-energie. Producenten moesten bewijs van hun productie overleggen en aankoop- en gebruiksbewijzen van de landbouwgrondstoffen in verband met die productie. Meer in het bijzonder gold voor producenten van bio-ethanol dat zij het bio-ethanol commercieel moesten produceren en verkopen.

- (89) Om voor subsidie in aanmerking te komen, moest een producent voldoen aan bepaalde boekhoudeisen en de gevraagde informatie verstrekken, en de CCC toestemming verlenen om dergelijke informatie te verifiëren. In de desbetreffende regelgeving werden de details van de te volgen procedures voor aanmelding bij het programma en het aanvragen van uitkeringen vastgesteld, alsmede verslagprocedures waaraan aanvragers zich moesten houden om voor uitkeringen in aanmerking te komen.

c) Praktische uitvoering

- (90) In elk boekjaar konden producenten van bio-ethanol zich voor de regeling aanmelden door de bijbehorende formulieren in te zenden. Nadat ze waren aangemeld dienden de producenten van bio-ethanol elk kwartaal een uitkeringsaanvraag in. De producenten van bio-ethanol moesten documentatie van hun netto-inkopen van subsidieerbare grondstoffen en hun nettoproductie van bio-ethanol in de relevante perioden verstrekken.
- (91) De regeling voorzag in uitkeringen aan producenten van bio-ethanol op basis van een combinatie van hun basisproductie van bio-ethanol en de toegenomen productie van bio-ethanol in de dienovereenkomstige periode van het voorgaande boekjaar. Voor het boekjaar 2006 ontvingen ondernemingen alleen stimulansen op basis van de toegenomen productie van bio-ethanol.
- (92) Omdat de regeling in juni 2006 werd beëindigd, ontving geen van de ondernemingen in de steekproef tijdens het OT stimulansen op grond van deze regeling.
- (93) Er lijkt verwarring te hebben bestaan over de vraag of deze regeling opnieuw werd ingevoerd voor het boekjaar 2009 (oktober 2008-september 2009). Het onderzoek

heeft echter bevestigd dat dit niet het geval was. De regeling als hiervoor beschreven werd in 2006 beëindigd.

d) Conclusie

- (94) Vastgesteld werd dat de regeling in juni 2006 is beëindigd en dat tijdens het OT geen subsidies zijn verstrekt.

3.2.5. Het bio-energieprogramma voor geavanceerde biobrandstoffen van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw

- (95) Het bio-energieprogramma voor geavanceerde biobrandstoffen verstrekt productiegebonden uitkeringen aan subsidieerbare producenten van "geavanceerde biobrandstoffen". Volgens de autoriteiten van de VS zijn "geavanceerde biobrandstoffen" specifiek gedefinieerd om brandstof op basis van mais, de voornaamste grondstof voor de productie van bio-ethanol in de VS, uit te sluiten.

a) Rechtsgrondslag

- (96) Titel IX, artikel 9005 van de Farm Security and Rural Investment Act van 2002 (Farm Bill 2002) als gewijzigd bij titel IX, artikel 9001 van de Food, Conservation, and Energy Act van 2008, is de rechtsgrondslag voor het bio-energieprogramma voor geavanceerde biobrandstoffen.

b) Subsidiabiliteit

- (97) Aanvragers moeten "producent van geavanceerde biobrandstoffen" zijn. Het begrip "producent van geavanceerde biobrandstoffen" wordt gedefinieerd als "een persoon, onderneming, stichting, vereniging, arbeidsorganisatie, firma, partnerschap, maatschappij, naamloze vennootschap, groep van organisaties of entiteit zonder winstoogmerk die een geavanceerde biobrandstof produceert en verkoopt". Een entiteit die geavanceerde biobrandstoffen vermengt of anderszins combineert tot een gemengde biobrandstof, wordt op grond van dit programma niet als producent van geavanceerde biobrandstoffen beschouwd.
- (98) Geavanceerde biobrandstof wordt in artikel 9001 van de Food, Conservation, and Energy Act van 2008 gedefinieerd als "brandstof afgeleid van andere hernieuwbare biomassa dan maiszetmeel". Volgens deze wet omvatten geavanceerde biobrandstoffen specifiek de volgende brandstoffen:
- biobrandstof afgeleid van cellulose, hemicellulose of lignine;
 - biobrandstof afgeleid van suiker en zetmeel (anders dan ethanol afgeleid van maiszetmeel);
 - biobrandstof afgeleid van afvalstoffen, met inbegrip van oogstresten, ander vegetatief afvalmateriaal, dierlijk afval, voedingsafval en tuinafval;
 - diesel-equivalente brandstof afgeleid van hernieuwbare biomassa, met inbegrip van plantaardige olie en dierlijk vet;

- biogas dat wordt geproduceerd door middel van conversie van organisch materiaal uit hernieuwbare biomassa;
- butanol en andere alcoholen die worden geproduceerd door middel van conversie van organisch materiaal uit hernieuwbare biomassa; en
- andere brandstof die is afgeleid van cellulosebiomassa.

c) *Praktische uitvoering*

- (99) Producenten van bio-ethanol kunnen van deze regeling profiteren. Om in aanmerking te komen voor subsidies, moeten de producenten een boekhouding bijhouden voor alle betrokken boekjaren en kwartalen. Een dergelijke boekhouding omvat documentatie van de inkoop van grondstoffen, de productie van bio-ethanol en de prijzen en hoeveelheden van verkocht bio-ethanol. Producenten ontvangen rechtstreekse uitkeringen van de overheid.
- (100) De regeling voorziet in uitkeringen aan producenten van bio-ethanol op basis van een combinatie van hun feitelijke productie en de toename van de productie, d.w.z. de productiestijging ten opzichte van het voorgaande jaar. De uitkeringen voor de feitelijke productie worden per kwartaal berekend over de hoeveelheid geavanceerde biobrandstof die in dat kwartaal is geproduceerd. De uitkeringen voor de productiestijging worden verricht op basis van de hoeveelheid subsidiabele geavanceerde biobrandstof die door een voor subsidie in aanmerking komende producent in een boekjaar is geproduceerd, voor zover die de in het voorafgaande boekjaar geproduceerde hoeveelheid overstijgt.
- (101) Het eindproduct is exact hetzelfde, ongeacht of het bio-ethanol is afgeleid van de in overweging 98 genoemde grondstoffen of uit mais, de voornaamste grondstof voor de productie van bio-ethanol in de VS.

d) *Conclusie*

- (102) Vastgesteld werd dat de volgens deze regeling verstrekte subsidies geen van de ondernemingen in de steekproef ten goede zijn gekomen. De meeste producenten die profiteren van deze regeling zijn producenten van biodiesel. Slechts 15 van de circa 155 ondernemingen in de VS die krachtens deze regeling in 2011 subsidies ontvingen, produceerden bio-ethanol.
- (103) Ten aanzien van de niet in de steekproef opgenomen ondernemingen wees het onderzoek uit dat het totale op grond van deze regeling voor bio-ethanolproductie toegekende subsidiebedrag van geen betekenis was in vergelijking met de totale productie van bio-ethanol tijdens het OT.
- (104) Daarom hoefde niet te worden beoordeeld of de regeling tot compenserende maatregelen aanleiding kon geven.

3.2.6. Het programma inzake bijstand voor bioraffinaderijen van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw

- (105) Het programma inzake bijstand voor bioraffinaderijen is bedoeld ter bevordering van de ontwikkeling van nieuwe en opkomende technologieën voor geavanceerde biobrandstoffen.

a) *Rechtsgrondslag*

- (106) Titel IX, artikel 9003 van de Farm Security and Rural Investment Act van 2002 (Farm Bill 2002) als gewijzigd bij titel IX, artikel 9001 van de Food, Conservation, and Energy Act van 2008, is de rechtsgrondslag voor het programma inzake bijstand voor bioraffinaderijen.

b) *Subsidiabiliteit*

- (107) Het programma wordt beheerd door een afdeling van het Ministerie van Landbouw. Het voorziet in leninggaranties voor subsidiabele aanvragers ter ondersteuning van de ontwikkeling en bouw van bioraffinaderijen op commerciële schaal met behulp van subsidiabele technologie, of het aanbrengen van subsidiabele technologie in bestaande installaties. Om voor de regeling in aanmerking te komen, moet een project gebruikmaken van een technologie die is aangepast ten behoeve van levensvatbare exploitatie op commerciële schaal of moet worden aangetoond dat het technische en economische mogelijkheden biedt voor commerciële toepassing in een bioraffinaderij die geavanceerde biobrandstof produceert. Het project moet gebruikmaken van een subsidiabele grondstof voor de productie van geavanceerde biobrandstoffen en producten op biologische basis. Voorbeelden van subsidiabele grondstoffen zijn onder andere hernieuwbare biomassa, biostoffen, behandeld zuiverings-slib en nevenproducten van de papier- en pulpsector. Het grootste deel van de productie van een subsidiabele bioraffinaderij moet uit geavanceerde biobrandstoffen bestaan.

c) *Praktische uitvoering*

- (108) Producenten van bio-ethanol kunnen van deze regeling profiteren als zij aan de subsidiabiliteitscriteria voldoen en mits er voldoende overheidsmiddelen beschikbaar zijn. Een project moet technische verdiensten hebben en de geldnemer moet voldoen aan bepaalde financiële criteria die zijn vastgesteld in de desbetreffende wetgeving. Ook moet er een redelijke zekerheid bestaan dat de gegarandeerde lening zal worden terugbetaald.
- (109) Een succesvolle aanvrager ontvangt een leninggarantie om hem in staat te stellen de nodige middelen te verkrijgen van een derde partij, de geldverstrekker. De maximale deelname van de overheid in een subsidieel project is een garantie van 90 % voor een lening die tot 80 % van de subsidiabele kosten van het gefinancierde project dekt. De geldnemer moet de resterende 20 % verstrekken. Bovendien daalt het maximale garantiepercentage naarmate het bedrag van de lening stijgt.

d) *Conclusie*

- (110) Uit het onderzoek is gebleken dat nog geen enkele onderneming op grond van deze regeling subsidies van de Amerikaanse overheid heeft ontvangen. Tijdens het OT hadden drie niet in de steekproef opgenomen ondernemingen een leninggarantie aangevraagd met betrekking tot de productie van cellulosebio-ethanol, hoewel twee van deze aanvragen nog in behandeling waren. Geen van deze ondernemingen is producent van bio-ethanol op basis van mais. Uit het onderzoek is ook gebleken dat er nog geen productie van bio-ethanol heeft plaatsgevonden als gevolg van deze regeling.
- (111) Het onderzoek toonde ook aan dat de aan toekomstige producenten van cellulosebio-ethanol toegekende leninggaranties geen effect hadden gehad op de productie en verkoop van bio-ethanol tijdens het OT.

- (112) Daarom hoeft in het kader van dit onderzoek niet te worden beoordeeld of de regeling tot compenserende maatregelen aanleiding geeft.

3.2.7. Het programma inzake bijstand voor biomassagewassen van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw

- (113) Het programma inzake bijstand voor biomassagewassen van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw (Biomass Crop Assistance Program, "BCAP") ondersteunt de productie van grondstoffen voor geavanceerde biobrandstoffen van de volgende generatie. Het BCAP biedt voordelen aan producenten van subsidiabele gewassen of eigenaars van biomassamaterialen die worden geteeld op subsidiebaar land. De voordelen als zodanig komen ten goede aan de productie van gewassen en materialen die kunnen worden gebruikt als invoer voor geavanceerde biobrandstoffen, niet aan de productie van biobrandstoffen.
- (114) Volgens de autoriteiten van de VS is bio-ethanol op basis van mais, dat verantwoordelijk is voor bijna alle productie en uitvoer van bio-ethanol in de VS, specifiek uitgesloten van het BCAP. In de ogen van de autoriteiten van de VS heeft het programma, gezien de focus van het BCAP op geavanceerde biobrandstoffen en het ontbreken van commerciële productie van geavanceerde biobrandstoffen, tijdens het OT geen voordeel opgeleverd aan commerciële producenten van bio-ethanol in de VS.

a) Rechtsgrondslag

- (115) Artikel 9011 van de Food, Conservation, and Energy Act van 2008 (Farm Bill 2008) is de rechtsgrondslag voor het BCAP.

b) Subsidiabiliteit

- (116) Het BCAP heeft twee componenten, elk met een specifieke eigen subsidiabiliteit. De eerste component betreft het "projectgebied" en biedt voordelen aan producenten van "subsidiabele gewassen", terwijl de tweede component, de "bijbehorende bijstand", voordelen biedt voor eigenaars van "subsidiabele materialen". Subsidiabele gewassen en subsidiabele materialen dienen als invoer voor geavanceerde biobrandstoffen, warmte, energie en producten op biologische basis. Volgens de autoriteiten van de VS worden geen uitkeringen verricht aan de biobrandstof- en bio-energieproducenten zelf.
- (117) Een subsidiebaar gewas wordt gedefinieerd als elk gewas van "hernieuwbare biomassa" met uitsluiting van gewassen die in aanmerking komen voor uitkeringen op grond van titel I van de Farm Bill 2008. Uitgesloten gewassen zijn onder andere mais, korrelgerst, haver, rijst, tarwe, honing en suiker.
- (118) Subsidiebaar materiaal wordt gedefinieerd als elke "hernieuwbare biomassa" met uitzondering van hele korrels van bovengenoemde gewassen die zijn uitgesloten van de "subsidiabele gewassen". Hoewel de korrel van uitgesloten gewassen (zoals mais) is uitgesloten van de "subsidiabele materialen", gelden de residuen van die gewassen (zoals het cellulosemateriaal) wel als "subsidiebaar materiaal".

- (119) De eerste component van het BCAP voorziet in uitkeringen voor producenten van subsidiabele gewassen. Om in aanmerking te komen voor een uitkering, moet het subsidiabele gewas worden geproduceerd in een geografisch gebied dat is aangewezen als "projectgebied". De tweede component van het BCAP voorziet in bijbehorende uitkeringen voor het verzamelen, oogsten, opslaan en vervoeren van hernieuwbare biomassa-bronnen of subsidiabele materialen.

c) Praktische uitvoering

- (120) Inrichtingen voor de conversie van biomassa, met inbegrip van producenten van bio-ethanol, ontvangen geen subsidie via het BCAP. Hun leveranciers, die subsidiabele gewassen produceren of eigenaar zijn van subsidiebaar materiaal, ontvangen de subsidies. De autoriteiten van de VS verklaarden dat het BCAP tijdens het OT niet heeft bijgedragen aan de productie van bio-ethanol, met inbegrip van cellulosebio-ethanol.
- (121) Wat betreft de BCAP-uitkeringen tijdens het OT kwamen drie bio-ethanolinrichtingen in aanmerking ten behoeve van onderzoek en ontwikkeling op het gebied van vervoer en opslag. Tijdens het OT werd in totaal 1,7 miljoen USD uitgekeerd aan 83 materiaal-eigenaars die mais leverden aan één goedgekeurde inrichting. Er werden geen betalingen aan de andere materiaal-eigenaars verricht voor de levering van materialen aan de beide andere gekwalificeerde inrichtingen voor biomassa-conversie.
- (122) Vóór het OT waren er 458 inrichtingen voor biomassa-conversie die waren gekwalificeerd voor de ontvangst van leveranties van subsidiabele materialen. Slechts twee van deze gekwalificeerde inrichtingen waren producenten van bio-ethanol.
- (123) In het OT werden negen projectgebieden vastgesteld. Gedurende deze periode werden er gewassen ingeschreven of bevonden deze zich in de aanmeldingsprocedure voor het BCAP. Er werden geen gewassen verzameld of geoogst.

d) Conclusie

- (124) Zoals in het voorgaande is toegelicht, worden op grond van deze regeling uitkeringen verricht aan leveranciers die subsidiabele gewassen produceren of subsidiebaar materiaal bezitten. Er was geen bewijs waaruit bleek dat uitkeringen werden doorbetaald aan producenten van bio-ethanol, en de uitgekeerde bedragen geven bijgevolg geen aanleiding tot compenserende maatregelen.

3.2.8. Het programma Rural Energy for America van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw

- (125) Het Rural Energy for America Program ("REAP") voorziet in leninggaranties en subsidies voor kleine plattelands-ondernemingen en landbouwproducenten ten behoeve van de aanschaf van hernieuwbare-energiesystemen en de verbetering van de energie-efficiëntie. Ook verschaft

het subsidies voor haalbaarheidsstudies betreffende hernieuwbare-energiesystemen, de uitvoering van energie-audits en ondersteuning bij de ontwikkeling van hernieuwbare energie voor landbouwproducenten en kleine plattelandsondernemingen. Volgens de autoriteiten van de VS ondersteunt het REAP een breed scala van landbouwproducenten en kleine ondernemingen bij hun pogingen om het energieverbruik te verminderen; het verleent geen steun ten behoeve van de productie van een specifieke grondstof en is niet specifiek gericht op een onderneming of een onderdeel daarvan.

(126) Het REAP bestaat uit drie componenten:

- Het Renewable Energy System and Energy Efficiency Improvement Loan Guarantee and Grant Program voorziet in leninggaranties en/of subsidies voor landbouwproducenten en kleine plattelandsondernemingen ten behoeve van de aanschaf, de installatie en de bouw van hernieuwbare-energiesystemen en de verbetering van de energie-efficiëntie.
- Het Energy Audit and Renewable Energy Development Assistance Grant Program voorziet in subsidies aan entiteiten die landbouwproducenten en kleine plattelandsondernemingen bijstaan door energieaudits uit te voeren en informatie te verstrekken over ondersteuning bij de ontwikkeling van hernieuwbare energie.
- Het Feasibility Studies Grant Program voorziet in subsidies voor aanvragers die een haalbaarheidsstudie moeten uitvoeren, zoals voorgeschreven bij aanvragen voor veel van de energieprogramma's van de overheid.

(127) Via deze componenten is het REAP beschikbaar voor de volgende soorten projecten: hernieuwbare-energiesystemen, energie-efficiëntieverbeteringen, energieaudits, ondersteuning bij de ontwikkeling van hernieuwbare energie, en haalbaarheidsstudies.

a) Rechtsgrondslag

(128) Titel IX, artikel 9006, van de Farm Security and Rural Investment Act van 2002 (Farm Bill 2002) en titel IX, artikel 9007, van de Farm Bill 2002 zoals gewijzigd bij titel IX, artikel 9001, van de Food, Conservation, and Energy Act van 2008 (Farm Bill 2008), zijn de rechtsgrondslag voor het REAP.

b) Subsidiabiliteit

(129) De subsidiabiliteitscriteria variëren per projectsoort, zoals genoemd in overweging 127, en zijn in het geval van projecten voor hernieuwbare-energiesystemen en energie-efficiëntieverbeteringen afhankelijk van de vraag of een subsidie of leninggarantie wordt aangevraagd.

c) Praktische uitvoering

(130) Uit het onderzoek bleek dat sinds de vaststelling van de Farm Bill 2008 het REAP subsidies of garanties heeft toegekend aan meer dan 5 960 projecten in de periode van 1 oktober 2008 tot en met 30 september 2011 (het

onderzoektijdvak). Volgens de autoriteiten van de VS betrof de meerderheid van deze toekenningen projecten die op geen enkele wijze verband hielden met biobrandstoffen. Deze projecten hadden onder andere betrekking op zonne- en windenergie en energie-efficiëntie.

(131) Tijdens het OT ontvingen slechts twee producenten van bio-ethanol voordelen op grond van REAP-programma's; in beide gevallen ging het om subsidie voor een haalbaarheidsstudie. Vóór het OT ontving één onderneming een subsidie op het gebied van hernieuwbare-energiesystemen voor een project met betrekking tot bio-ethanolproductie uit suiker en op alcohol gebaseerd afval.

d) Conclusie

(132) Deze regeling wordt beschouwd als subsidie in de zin van artikel 3, lid 1, onder a), i), van de basisverordening omdat de regeling voorziet in een financiële bijdrage van de overheid van de VS in de vorm van een subsidie. Met de subsidie wordt een voordeel toegekend aan de ondernemingen die haar ontvangen.

(133) Daarbij moet echter ook worden opgemerkt dat geen van de subsidies specifiek bleek gericht op de productie van een grondstof, met inbegrip van bio-ethanol, waardoor de subsidies niet kunnen worden geacht aanleiding te geven tot compenserende maatregelen overeenkomstig artikel 4 van de basisverordening.

3.2.9. Subsidies voor bioraffinageprojecten van het Ministerie van Energie

(134) De desbetreffende wetgeving maakt de financiering mogelijk van "geïntegreerde demonstratieprojecten inzake bioraffinage" voor het demonstreren van: de commerciële toepassing van geïntegreerde bioraffinaderijen met de nadruk op lignocellulosegrondstoffen; de commerciële toepassing van biomassatechnologieën voor uiteenlopend gebruik, met inbegrip van vloeibare transportbrandstoffen, hoogwaardige chemicaliën op biologische basis, vervangers voor petroleumgrondstoffen en -producten en energie in de vorm van elektriciteit of bruikbare warmte; en de verzameling en behandeling van uiteenlopende biomassagrondstoffen.

a) Rechtsgrondslag

(135) De Energy Policy Act van 2005, artikelen 931-932, is de rechtsgrondslag voor subsidies voor bioraffinageprojecten van het Ministerie van Energie.

b) Subsidiabiliteit

(136) De subsidiabiliteit wordt specifiek beschreven in de bekendmaking van de financieringsmogelijkheid (funding opportunity announcement, "FOA") voor elk project, gepubliceerd door de bevoegde autoriteiten van het Ministerie van Energie. Wat betreft FOA's die relevant zijn voor bio-ethanol, moeten ontvangers gebruikmaken van cellulosebiomassa en een biobrandstof produceren; de specifieke subsidiabele biomassa en biobrandstof(fen) worden uiteengezet per FOA.

c) *Praktische uitvoering*

- (137) De regeling wordt beheerd via een reeks jaarlijkse concurrerende aanvragen of FOA's waarmee de toegewezen middelen worden verdeeld. De concurrerende aanvragen staan open voor subsidiabele aanvragers uit het bedrijfsleven, de academische wereld en nationale laboratoria. Subsidiabele aanvragers dienen voorstellen in die worden beoordeeld volgens de in de FOA geformuleerde criteria. Nadat een subsidie is toegekend, controleren de bevoegde autoriteiten van het Ministerie van Energie de prestaties van de ontvanger wat betreft de reikwijdte, het tijdschema en de kosten gedurende de looptijd van de subsidie. Vergoeding van kosten die door de ontvanger zijn gemaakt tijdens de uitvoering van het project vindt plaats op basis van terugbetaling.
- (138) Geen van de overeenkomsten voor financiële bijstand in het kader van dit programma is bedoeld ter ondersteuning van de ontwikkeling van procestechnologieën voor bio-ethanol op basis van mais. De bijstand is slechts gericht op geavanceerde cellulosebiobrandstoffen.
- (139) Ontvangers moeten gebruikmaken van cellulosebiomassa en een biobrandstof produceren; de specifieke subsidiabele biomassa en biobrandstof(fen) worden uiteengezet per FOA.
- (140) Tijdens het OT waren er vijf grootschalige bio-ethanolprojecten die krachtens deze regeling werden gefinancierd. Een van de ondernemingen in de steekproefontving in het OT uitkeringen krachtens deze regeling.

d) *Conclusie*

- (141) Deze regeling wordt beschouwd als subsidie in de zin van artikel 3, lid 1, onder a), i), van de basisverordening omdat de regeling voorziet in een financiële bijdrage van de overheid van de VS in de vorm van subsidies. Met de subsidie wordt een voordeel toegekend aan de ondernemingen die haar ontvangen.
- (142) Uit het onderzoek bleek echter dat er tijdens het OT geen commerciële cellulosebio-ethanol op de markt verkocht werd. Gezien de bijzondere omstandigheden in het onderhavige geval, te weten het feit dat de regeling bijvoorbeeld gericht is op cellulosebiobrandstoffen en het ontbreken van commerciële productie van cellulosebio-ethanol, wordt aangenomen dat deze regeling tijdens het OT geen voordeel heeft opgeleverd voor commerciële producenten van bio-ethanol in de VS en derhalve tijdens het OT geen gevolgen heeft gehad voor de uitvoer van bio-ethanol naar de EU.
- (143) Voorts wordt opgemerkt dat in verhouding tot de omzet van het betrokken product bij de ondernemingen in de steekproef het bedrag aan toegekende subsidies op grond van deze regeling van geen betekenis was.

3.2.10. **Conclusie met betrekking tot federale regelingen***Belastingkredieten voor gemengde brandstoffen – heffingskorting op accijns/inkomstenbelasting*

- (144) Vastgesteld werd dat de overheid van de VS tijdens het OT een kortingsheffing verschaft van 0,45 USD per gallon ethanol die was gebruikt voor de productie van een alcoholbrandstofmengsel. Dit betekent dat mengers van bio-ethanol bij verkoop profiteerden van een verlaagd belastingtarief of een rechtstreekse uitkering die werd verrekend met een deel van de normale accijns op benzinebrandstof die zij verschuldigd waren. Het mengselbelastingkrediet werd in mindere mate gebruikt voor verrekening met verschuldigde inkomstenbelasting. Dit is een financiële bijdrage in de vorm van gedeelde overheidsinkomsten, waardoor een voordeel wordt toegekend aan de ontvangers in de vorm van een lagere belastingplicht. De regeling is beperkt tot ondernemingen die betrokken zijn bij de bio-ethanolsector, d.w.z. het vermengen van bio-ethanol, en geeft derhalve aanleiding tot compenserende maatregelen.
- (145) Het onderzoek bracht echter aan het licht dat de belangrijkste subsidieregeling, het mengselbelastingkrediet voor bio-ethanol, eind 2011 afliep en niet opnieuw is ingevoerd.
- (146) Na de bekendmaking van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan de Commissie heeft besloten het onderzoek voort te zetten zonder voorlopige maatregelen in te stellen, voerde één partij aan dat diverse belastingformulieren ontvangers in staat stelden om na 31 december 2011 nog steeds deze subsidie aan te vragen.
- (147) In antwoord op dit argument zij opgemerkt dat uit het onderzoek is gebleken dat het mengselbelastingkrediet voor bio-ethanol hoofdzakelijk als heffingskorting op accijnzen werd aangevraagd door een menger bij de vermenging van bio-ethanol met benzine teneinde de verschuldigde accijnzen van de aanvrager te verlagen. Het mengselbelastingkrediet voor bio-ethanol werd slechts in beperkte mate gebruikt voor verrekening met de door de aanvrager verschuldigde inkomstenbelasting. Het spreekt vanzelf dat er een zekere tijd verloopt tussen het moment van vermenging en het moment waarop het krediet aan de aanvrager wordt betaald. Het in het OT verstrekte bedrag aan mengselbelastingkredieten heeft ook betrekking op vermenging die vóór het OT heeft plaatsgevonden. Bijgevolg zouden, tenzij de regeling met terugwerkende kracht weer wordt ingesteld, eventuele aanvragen voor het mengselbelastingkrediet van geen betekenis zijn op het moment dat in 2012 wordt besloten al of niet definitieve maatregelen in te stellen. Er zijn bijgevolg geen elementen om te stellen dat de subsidie verder werd toegekend.
- (148) Dezelfde partij betoogde dat uit de bepalingen van artikel 15, lid 1, vierde alinea, duidelijk naar voren komt dat een subsidie pas als "ingetrokken" mag worden beschouwd als de verwerende partij overtuigend bewijsmateriaal heeft overgelegd waaruit blijkt dat geen betalingen meer kunnen worden gedaan uit hoofde van een subsidieregeling

waarvoor producenten/exporteurs van het betrokken product in aanmerking komen. Er zij echter opgemerkt dat het mengselbelastingkrediet voor bio-ethanol de enige subsidieregeling was waarbij in het OT subsidies werden toegekend die aanleiding tot compenserende maatregelen konden geven, en die regeling is afgelopen. De overige onderzochte regelingen waarbij rechtstreeks voordelen aan de bio-ethanolindustrie werden verleend, waren van geen betekenis. Daarom wordt dit argument afgewezen.

(149) De partij argumenteerde ook dat de heffingskorting op de inkomstenbelasting voor producenten van cellulosebio-ethanol, die in de overwegingen 79 tot en met 85 wordt beschreven, een regeling is die bedoeld is om de regeling inzake mengselbelastingkrediet te vervangen als middel om het betrokken product te subsidiëren. In antwoord op dit argument zij opgemerkt dat, terwijl de steun voor bio-ethanol van de eerste generatie goeddeels is afgeschaft, het gebruik van regelingen voor biobrandstoffen van de tweede generatie is toegenomen. De productie van biobrandstoffen van de tweede generatie is echter van geen betekenis, zodat de toegekende subsidies in dit stadium zeer beperkt zijn. Het moet worden verduidelijkt dat de heffingskorting op de inkomstenbelasting voor de producenten van cellulosebio-ethanol geen regeling is ter vervanging van de regeling inzake mengselbelastingkrediet om de eenvoudige reden dat zij al bestaat. Bovendien is de heffingskorting op de inkomstenbelasting voor de producenten van cellulosebio-ethanol, zoals de naam van de regeling aangeeft, een stimulans voor de producenten van cellulosebio-ethanol. Het mengselbelastingkrediet is een stimulans voor mengers. Uit het onderzoek bleek dat degene die het mengselbelastingkrediet aanvroeg in de meeste gevallen een mengel/handelaar met accijnsverplichtingen was, zoals een petrochemische onderneming. Met andere woorden, het waren geen bio-ethanolproducenten die in het OT het grootste deel van het mengselbelastingkrediet aanvroegen. Daarom kan niet worden gesteld dat de heffingskorting op de inkomstenbelasting voor producenten van cellulosebio-ethanol in de plaats komt van het mengselbelastingkrediet. Bijgevolg wordt dit argument verworpen.

(150) Ten slotte voerde de partij aan dat de voordelen na de opheffing van de regeling inzake mengselbelastingkrediet nog steeds kunnen worden toegekend doordat nog steeds gebruik wordt gemaakt van vaste activa die met de subsidie zijn betaald. Er werd betoogd dat in het geval van terugkerende subsidies die gerelateerd zijn aan de aankoop van vaste activa de voordelen die binnen de afschrijvingsperiode uit vroegere jaren voortvloeien, bij de berekening van het voordeel in aanmerking moeten worden genomen. Ten eerste zij opgemerkt dat de subsidie niet gerelateerd is aan de aankoop van vaste activa. Het mengselbelastingkrediet is een terugkerende subsidie in die zin dat zij periodiek is, en de voordelen worden geacht te worden ontvangen in het jaar waarin zij worden verleend. Bovendien ging het bij de aanvragers, zoals hierboven vermeld, in het OT slechts in zeer weinig gevallen om producenten van bio-ethanol. Daarom wordt dit argument verworpen.

Overige federale regelingen

(151) Uit door de autoriteiten van de VS verstrekte statistieken bleek dat over het algemeen zeer weinig gebruik is gemaakt van de heffingskorting op inkomstenbelasting

voor kleine producenten, in tegenstelling tot het aantal aanvragen van het mengselbelastingkrediet. Uit een vergelijking van het totale in het kader van deze stimuleringsregeling aangevraagde bedrag met de totale productie van bio-ethanol bleek dat de totale subsidiëring tijdens het OT van geen betekenis was.

(152) Er werden tijdens het OT geen aanvragen voor de heffingskorting op inkomstenbelasting van producenten van cellulosebio-ethanol ontvangen, hetgeen wordt verklaard door het ontbreken van commerciële productie van cellulosebio-ethanol tot het eind van het OT.

(153) In het onderzoek werd vastgesteld dat het bio-energieprogramma van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw in 2006 afliep en niet opnieuw is ingevoerd. Ten aanzien van het bio-energieprogramma voor geavanceerde biobrandstoffen, het programma inzake bijstand voor bioraffinaderijen, het programma inzake bijstand voor biomassagewassen en het programma Rural Energy for America van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw, alsmede de subsidies voor bioraffinageprojecten van het Ministerie van Energie, bleek uit het onderzoek dat voor zover deze zes regelingen tijdens het OT voordelen opleverden bij de productie van bio-ethanol, de subsidiebedragen van geen betekenis waren.

3.3. STAATSREGELINGEN:

3.3.1. Inleiding

(154) Uit het onderzoek bleek dat drie staatsregelingen, te weten de subsidies voor infrastructuur voor E85 van de staat Illinois, de subsidies voor infrastructuur voor biobrandstoffen van de staat Iowa en de subsidies voor infrastructuur voor E85-brandstof van de staat Minnesota, niet van toepassing zijn op producenten van bio-ethanol. Deze regelingen voorzien in steun aan brandstofverkopers voor de installatie van brandstofpompen waarmee brandstof met een hoog ethanolgehalte kan worden geleverd en zijn beperkt tot detailhandelaren van bio-ethanol. Derhalve profiteren producenten van bio-ethanol niet van deze regelingen. In dit verband wordt opgemerkt dat geen van de ondernemingen in de steekproef direct of indirect voordeel van deze regelingen heeft gehad.

(155) Daarnaast hebben de autoriteiten van de VS duidelijk gemaakt dat de staat Minnesota geen investeringsaftrekregeling voor cellulose-ethanol kent, zoals de klager had betoogd. Gebleken is dat de staat Minnesota begin 2010 een wet heeft ingevoerd, de "Small Business Investment Tax Credit", die gewoonlijk de "Angel Investment Tax Credit" wordt genoemd. In tegenstelling tot wat de klager stelt, verschaft de Angel Investment Tax Credit geen belastingkredieten aan ondernemingen, maar aan beleggers die investeren in kleine ondernemingen.

3.3.2. Subsidies voor inrichtingen voor biobrandstofproductie in Illinois

(156) Volgens de autoriteiten van de VS was deze regeling tijdens het OT niet van kracht, heeft zij geen financiering ontvangen sinds juli 2007 en is zij niet meer in werking sinds 2008, toen de middelen waren uitgeput. Toen de

regeling van kracht was, werd zij gebruikt om subsidies toe te kennen voor de bouw van nieuwe productie-inrichtingen voor hernieuwbare brandstof of de uitbreiding van bestaande inrichtingen.

- (157) In 2008, toen de regeling nog van kracht was, werden twee subsidies toegekend; twee ondernemingen in Illinois, die niet in de steekproef waren opgenomen, ontvingen elk een subsidie. Deze regeling is echter niet meer van kracht en geen van de ondernemingen in de steekproef heeft er tijdens het OT voordeel van genoten.

3.3.3. Doorlopend programma van leningen voor alternatieve energie in Iowa

- (158) Het doorlopend programma van leningen voor alternatieve energie (Alternate Energy Revolving Loan Program, "AERLP") is ingevoerd bij artikel 476.46 Code of Iowa 1997, zoals gewijzigd. Hierin is bepaald dat het Iowa Energy Center een doorlopend programma van leningen voor alternatieve energie opricht en beheert en een doorlopend fonds voor leningen voor alternatieve energie vestigt in het kantoor van de Treasurer of State, dat wordt beheerd door het Energy Center.
- (159) Het geld in het AERLP-fonds kan worden gebruikt om leningen te verstrekken voor de bouw van productie-inrichtingen voor alternatieve energie of kleine hydro-installaties zoals gedefinieerd in artikel 476.46 Code of Iowa 1997, zoals gewijzigd.
- (160) Volgens de autoriteiten van de VS hebben geen productie-inrichtingen voor bio-ethanol voor de jaren 2008, 2009, 2010 en het OT leningen op grond van het AERLP ontvangen. Geen van de ondernemingen in de steekproef heeft voordeel genoten van deze regeling. Daarom werd besloten deze regeling niet nader te onderzoeken in het kader van deze procedure.

3.3.4. Belastingkrediet op ethanolproductie in Nebraska

- (161) De huidige staatsbelasting op brandstof in Nebraska is 0,267 USD per gallon voor alle benzine, gasohol, diesel-brandstof, bio-ethanol en samengeperste gassen die in de staat verkocht worden. De stimuleringsregeling voor de productie van ethanol ("Ethanol Production Incentive") die van kracht was tijdens het OT, voorziet in een heffingskorting van 0,18 USD per gallon voor daarvoor in aanmerking komende productie-inrichtingen voor ethanol die in werking waren op of vóór 30 juni 2004.
- (162) De aanvraagtermijn voor deelname aan de regeling eindigde op 16 april 2004. Een in aanmerking komende productie-inrichting moest zijn gevestigd in de staat Nebraska en mocht i) niet operationeel zijn op of vóór 1 september 2001 of ii) geen belastingkredieten hebben ontvangen vóór 1 juni 1999. Alle fermentatie, distillatie en dehydratie moesten plaatsvinden in de inrichting in kwestie.
- (163) Deze regeling is geen van de ondernemingen in de steekproef ten goede gekomen. In elk geval lijkt het subsidiebedrag verwaarloosbaar te zijn geweest in vergelijking met de totale productie van bio-ethanol in de VS.

3.3.5. Stimuleringsregeling voor de ethanolproductie in South Dakota

- (164) De staat South Dakota beheert een steunprogramma voor producenten van bio-ethanol, waarmee financiële steun wordt verleend aan daarvoor in aanmerking komende bio-ethanolinrichtingen van 0,20 USD per gallon geproduceerd bio-ethanol met een maximum van 1 miljoen USD per jaar per inrichting.
- (165) De ethylalcohol moet volledig worden gedistilleerd en geproduceerd in South Dakota, moet 99 % zuiver zijn, moet worden gedistilleerd van granen en moet gedenatureerd zijn. De subsidie voor ethanolproductie is alleen beschikbaar voor gekwalificeerde ethylalcohol die wordt geproduceerd in inrichtingen die in productie zijn gekomen op of vóór 31 december 2006.
- (166) Elke subsidiabele inrichting kan maximaal 83 333 USD per maand aan productiestimulering ontvangen. Als niet voldoende middelen aanwezig zijn om het maandelijkse bedrag van 83 333 USD aan elke productie-inrichting voor bio-ethanol uit te keren, ontvangt elke inrichting een evenredig deel van de beschikbare middelen op basis van de in die maand geproduceerde gallons ethylalcohol in verhouding tot alle gekwalificeerde gallons ethylalcohol die zijn geproduceerd door alle gekwalificeerde inrichtingen. Elke subsidiabele inrichting kan maximaal 1 miljoen USD per jaar en gedurende alle jaren van deelname aan de regeling maximaal 9 682 000 USD aan productiesubsidies ontvangen. De subsidies zijn terugkerende subsidies en worden geacht per afzonderlijk jaar te worden toegekend.
- (167) Uit het onderzoek bleek dat twee van de ondernemingen in de steekproef tijdens het OT uitkeringen ontvingen krachtens deze regeling. Voor beide ondernemingen werd het subsidiebedrag berekend op basis van de betalingen die tijdens het OT werden ontvangen. Het subsidiebedrag (de teller) werd vervolgens omgeslagen over de totale verkoop van bio-ethanol van de betrokken ondernemingen tijdens het OT als geschikte noemer.
- (168) Uit deze berekening bleek dat het subsidiebedrag voor beide ondernemingen van geen betekenis was.

3.3.6. Conclusie met betrekking tot staatsregelingen

- (169) Uit het onderzoek is gebleken dat twee van de door de klager genoemde staatsregelingen, het belastingkrediet op ethanolproductie in Nebraska en de stimuleringsregeling voor de ethanolproductie in South Dakota, subsidies voor bio-ethanolproductie hebben opgeleverd die als financiële bijdragen voordeel opleveren voor de producenten in die staten. Hoewel de regelingen specifiek lijken te zijn binnen de betrokken staten, is het subsidiebedrag van geen betekenis in vergelijking met de totale productie van bio-ethanol in de VS. Ook met betrekking tot de door de ondernemingen in de steekproef ontvangen subsidies werd geconcludeerd dat het bedrag aan subsidiëring van geen betekenis was.

3.4. HOOGTE VAN DE TOT COMPENSERENDE MAATREGELEN AANLEIDING GEVENDE SUBSIDIES IN HET OT

- (170) Uit het onderzoek is gebleken dat alle onderzochte regelingen behalve die welke in overweging 171 is vermeld, te verwaarlozen waren en in het OT geen aanleiding tot compenserende maatregelen gaven.
- (171) Zoals vermeld in de overwegingen 53 tot en met 71 is uit het onderzoek gebleken dat de overheid van de VS een mengselbelastingkrediet van 0,45 USD aan ethanolmengers verstrekt voor elke gallon bio-ethanol die wordt gebruikt voor de productie van een alcoholbrandstofmengsel.
- (172) Als zodanig wordt de subsidie toegekend per eenheid, d.w.z. op basis van de gebruikte hoeveelheden bio-ethanol. Het voordeel geldt ook voor het product dat in de Unie wordt geïmporteerd.
- (173) Het bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies is volgens de bepalingen van de basisverordening 0,45 USD per gallon.
- (174) Opgemerkt wordt dat het bedrag aan subsidiëring afhangt van het aandeel in gewicht van het bio-ethanol in het mengsel.
- (175) Geoordeeld wordt dat het subsidiebedrag voor het gehele land 0,45 USD per gallon bedraagt, aangezien al het in de VS geproduceerde bio-ethanol, met inbegrip van de uitvoer naar de Unie, uiteindelijk heeft geprofiteerd van het mengselbelastingkrediet voor bio-ethanol. Daarom is het niet nodig onderscheid te maken tussen marktdeelnemers, temeer omdat de subsidie zelden wordt toegekend aan producenten van bio-ethanol, maar voornamelijk aan handelaren/exploitanten die het bio-ethanol vermengen.
- (176) Na de mededeling van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan de Commissie besloot het onderzoek voort te zetten zonder voorlopige maatregelen in te stellen, voerden verschillende partijen aan dat aan de producenten in de steekproef in ieder geval individuele subsidiemarges moesten worden toegekend, en een subsidiemarge van nul indien zij het mengselbelastingkrediet voor bio-ethanol niet ontvingen.
- (177) Overeenkomstig artikel 15 van de basisverordening moet in elke verordening waarbij het recht wordt ingesteld, het recht voor individuele leveranciers of voor het land van levering worden bepaald. In het onderhavige geval is geconstateerd dat door de structuur van de bio-ethanolsector en de wijze waarop de subsidies, in het bijzonder het mengselbelastingkrediet voor bio-ethanol, werden toegekend, individuele subsidiemarges niet representatief zouden zijn en niet de feitelijke situatie op de bio-ethanolmarkt, met name voor de uitvoer, zouden weerspiegelen.
- (178) Uit de WTO-overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen en artikel VI:3 van de GATT blijkt duidelijk dat eventuele maatregelen bedoeld zijn om het effect van de gesubsidieerde invoer te compenseren.
- (179) In het onderhavige geval blijkt uit de bevindingen van het onderzoek dat alle uitvoer van bio-ethanol uit de VS in het OT werd gesubsidieerd met een maximumbedrag van 0,45 USD per gallon. Opgemerkt wordt dat het op een zeker punt in het onderzoek duidelijk werd dat geen enkele steekproef representatief was, met name vanwege de aard van de subsidiëring in het onderhavige geval. Bovendien voerden de in de steekproef opgenomen producenten het betrokken product niet uit naar de Unie.
- (180) Het mengen was immers de activiteit die het mengsel in aanmerking deed komen voor het krediet, ongeacht de vraag of de menger producent of exporteur is. In het onderhavige geval werd vastgesteld dat voornamelijk de exporteurs het mengselbelastingkrediet voor bio-ethanol aanvroegen.
- (181) Ook is aangevoerd dat de Commissie, als alternatief voor de toekenning van individuele subsidiemarges aan de ondernemingen in de steekproef, een overdrachtanalyse zou moeten maken van de wijze waarop het mengselbelastingkrediet voor bio-ethanol automatisch kan worden toegerekend aan en voordeel kan opleveren voor de producenten. Het verzoek om een overdrachtanalyse lijkt ongegrond. De subsidie wordt maar één keer uitgekeerd en het product verandert niet. Het product dat naar de EU wordt uitgevoerd, bio-ethanol, is het gesubsidieerde product. Daarom is er geen behoefte aan een dergelijke analyse.

3.5. ONTWIKKELINGEN NA HET OT

- (182) Partijen hebben het feit benadrukt dat de voornaamste subsidieregeling, het mengselbelastingkrediet, waarmee tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies tijdens het OT werden toegekend aan ontvangers in de VS, eind 2011 afliep en niet opnieuw is ingevoerd. Zij merkten op dat artikel 15 van de basisverordening bepaalt dat geen maatregelen worden ingesteld als de subsidie wordt of de subsidies worden ingetrokken of als de betrokken exporteurs daardoor niet langer een voordeel verkrijgen.
- (183) Aangezien de voornaamste tijdens het OT aangetroffen subsidieregeling momenteel is stopgezet en er geen tekenen zijn dat deze weer zal worden ingevoerd, waren deze partijen van mening dat de instelling van definitieve compenserende maatregelen niet gerechtvaardigd zou zijn. Zij voerden tevens aan dat de instelling van definitieve maatregelen in elk geval verder zou gaan dan wat noodzakelijk is om de effecten van de subsidiëring te compenseren op het moment dat de maatregelen zouden worden ingesteld.
- (184) Uit het onderzoek is gebleken dat het mengselbelastingkrediet voor bio-ethanol dat tijdens het OT werd verstrekt, eind 2011 is ingetrokken. Aangezien dit na het OT is gebeurd, heeft de Commissie bij verschillende gelegenheden contact opgenomen met de autoriteiten van de VS om nadere informatie te ontvangen met betrekking tot de definitieve beëindiging van de voornaamste subsidieregeling.
- (185) Uit de informatie die tijdens het onderzoek bij de autoriteiten van de VS is verzameld en uit de nadere toelichting die zij hebben gegeven, bleek dat bepaalde bedragen aan ontvangers in de VS zijn uitgekeerd vlak na

het OT, te weten in het Amerikaanse begrotingsjaar 2012, dat liep van 1 oktober 2011 tot en met 30 september 2012. Hoewel deze bedragen zouden betekenen dat er in het eerste kwartaal van het begrotingsjaar 2012 nog steeds sprake was van subsidiëring boven de de-minimis-drempel, zouden de na dat tijdvak, en met name eind 2012, uitgekeerde bedragen te verwaarlozen zijn met het oog op de stopzetting van de voornaamste subsidieregeling in december 2011. Tot dusver zijn er geen tekenen die erop wijzen dat het mengselbelastingkrediet opnieuw is ingevoerd; voor het opnieuw invoeren van die regeling zou normaliter een wet van het Congres van de VS nodig zijn.

4. REGISTRATIE VAN DE INVOER UIT HET BETROKKEN LAND

- (186) De klager heeft verscheidene malen om registratie van de invoer van bio-ethanol van oorsprong uit de VS verzocht met het oog op de inning van rechten met terugwerkende kracht. Het verzoek bevatte voldoende bewijsmateriaal om registratie overeenkomstig artikel 24, lid 5, van de basisverordening te rechtvaardigen.
- (187) De Commissie was van oordeel dat, ook al had zij voorlopig geconcludeerd dat de voornaamste subsidieregeling die tijdens het OT van kracht was, niet meer bestond in die zin dat zij niet langer een voordeel zou opleveren op het moment dat voorlopige maatregelen zouden zijn ingesteld, er aanwijzingen waren dat de VS een dergelijke subsidieregeling opnieuw zou kunnen invoeren. Teneinde de rechten van de Europese Unie in deze bijzondere omstandigheden te vrijwaren, besloot de Commissie daarom de invoer van het betrokken product te onderwerpen aan registratie op grond van artikel 24, lid 5, van de basisverordening, zodat eventueel maatregelen met terugwerkende kracht vanaf de datum van registratie kunnen worden genomen ten aanzien van die invoer. Een verordening (EU) nr. 771/2012 van de Commissie met die strekking werd op 24 augustus 2012 bekendgemaakt ⁽¹⁾.

5. BEÏNDIGING VAN DE ANTISUBSIDIEPROCEDURE EN VAN DE REGISTRATIE

- (188) Uit het onderzoek is vast komen te staan dat, afgezien van de voornaamste subsidieregeling, het in de overwegingen 53 tot en met 71 beschreven mengselbelastingkrediet, het uit alle andere onderzochte subsidieregelingen ontvangen subsidiebedrag in het OT van geen betekenis was en geen aanleiding gaf tot compenserende maatregelen.
- (189) Zoals in de overwegingen 182 tot en met 185 is vermeld, bracht het onderzoek aan het licht dat de voornaamste subsidieregeling, het mengselbelastingkrediet, eind 2011 afliep en niet opnieuw is ingevoerd. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat de voornaamste subsidieregeling is opgeheven. Tot dusver zijn er geen tekenen die erop wijzen dat het mengselbelastingkrediet opnieuw is ingevoerd; voor het opnieuw invoeren van die regeling zou normaliter een wet van het Congres van de VS nodig zijn.
- (190) Artikel 15 van de basisverordening bepaalt dat geen maatregelen mogen worden ingesteld als de subsidie

wordt of de subsidies worden ingetrokken of als is aangetoond dat de betrokken exporteurs daardoor geen voordeel meer verkrijgen.

- (191) Voorts wordt opgemerkt dat de procedure op grond van artikel 14, lid 3, van de basisverordening onverwijld wordt beëindigd als wordt vastgesteld dat de hoogte van de subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, minimaal is, d.w.z. minder dan 2 % ad valorem.
- (192) Aangezien de voornaamste subsidieregeling waarvan het bestaan in het OT is vastgesteld, is ingetrokken en het bedrag aan subsidiëring dat uit alle andere onderzochte subsidieregelingen is ontvangen, in het OT onder de de-minimis-drempel in de zin van artikel 14, lid 3, van de basisverordening ligt, wordt aangenomen dat het niet gerechtvaardigd is definitieve maatregelen in te stellen.
- (193) In het licht van het bovenstaande wordt geconcludeerd dat dit antisubsidieonderzoek moet worden beëindigd.
- (194) In overeenstemming met de beëindiging van dit onderzoek moet de registratie van de invoer worden beëindigd.
- (195) Alle partijen werden in kennis gesteld van de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan de Commissie voornemens was de procedure te beëindigen. Zij konden hierover binnen een bepaalde termijn na deze mededeling opmerkingen maken.
- (196) In het licht van het bovenstaande concludeert de Commissie dan ook dat de antisubsidieprocedure betreffende de invoer in de Unie van bio-ethanol van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika moet worden beëindigd zonder dat antisubsidiemaatregelen worden ingesteld, en dat de registratie van de invoer eveneens moet worden beëindigd.

6. RAADGEVEND COMITÉ

- (197) In het Raadgevend Comité is bezwaar gemaakt tegen de beëindiging van deze antisubsidieprocedure. Bijgevolg wordt de procedure overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EG) nr. 597/2009 beëindigd geacht indien de Raad niet binnen één maand met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen anders besluit. Dit besluit wordt vervolgens in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De antisubsidieprocedure betreffende de invoer van bio-ethanol, soms aangeduid als "brandstofethanol", d.w.z. ethylalcohol gemaakt van landbouwproducten (zoals vermeld in bijlage I bij het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie), gedenatureerd of niet-gedenatureerd, uitgezonderd producten met een watergehalte van meer dan 0,3 gewichtsprocent, gemeten volgens de norm EN 15376, en ethylalcohol gemaakt van landbouwproducten (zoals vermeld in bijlage I bij het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie), opgenomen

⁽¹⁾ PB L 229 van 24.8.2012, blz. 20.

in mengsels met benzine met een ethylalcoholgehalte van meer dan 10 volumepercent, momenteel ingedeeld onder de GN-codes ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 11, ex 2710 12 15, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 en ex 3824 90 97, van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika, wordt beëindigd.

Artikel 2

De douaneautoriteiten wordt opgedragen de registratie van de invoer uit hoofde van artikel 1 van Verordening (EU) nr. 771/2012 te beëindigen. Er wordt geen compenserend recht op de aldus geregistreerde invoer geïnd.

Artikel 3

Verordening (EG) nr. 771/2012 wordt ingetrokken.

Artikel 4

Dit besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 20 december 2012.

Voor de Commissie

De voorzitter

José Manuel BARROSO
